

Motion till riksdagen 2018/19:2897

av **Jakob Forssmed m.fl. (KD)**

Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning

Sammanfattning

Samhällsekonomi och finansförvaltning är av stor vikt för att skapa förutsättningar för ett gott samhälle, goda uppväxtvillkor och en fungerande arbetsmarknad. I denna motion föreslår Kristdemokraterna bland annat utveckling av livskvalitetsindexet i den officiella statistiken och att de statliga myndigheterna i sin verksamhet ska utgöra föredömen.

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen anvisar anslagen för 2019 inom utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning enligt förslaget i tabell 1 i motionen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att komplettera regeringens ramverk för välbefindandesutveckling med den officiella statistiken och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att offentliga arbetsgivare bör redovisa samtliga skatter och avgifter på lönebeskeden och tillkännager detta för regeringen.

Tabeller

Tabell 1 Kristdemokraternas förslag till anslag för 2019 uttryckt som avvikelse gentemot regeringens förslag

Anslagsförslag 2019 för utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning

Tusental kronor

Ramanslag	Regeringens förslag	Avvikelse från regeringen (KD)
1:1 Statskontoret	97 616	
1:2 Kammarkollegiet	72 009	
1:3 Finansinspektionens avgifter till EU:s tillsynsmyndigheter	17 550	
1:4 Arbetsgivarpolitiska frågor	2 443	
1:5 Statliga tjänstepensioner m.m.	13 651 000	
1:6 Finanspolitiska rådet	10 230	
1:7 Konjunkturinstitutet	65 136	
1:8 Ekonomistyrningsverket	166 389	
1:9 Statistiska centralbyrån	567 759	
1:10 Bidragsfastigheter	269 000	-25 000
1:11 Finansinspektionen	603 643	
1:12 Riksgäldskontoret	331 027	
1:13 Bokföringsnämnden	10 498	
1:14 Vissa garanti- och medlemsavgifter	203 370	
1:15 Riksrevisionen	332 720	
1:16 Finansmarknadsforskning	29 921	
1:17 Upphandlingsmyndigheten	94 974	
1:18 Myndigheten för digital förvaltning	231 682	
1:19 Statens servicecenter	558 499	
<i>Nya anslag</i>		
1:20 Lönekostnader i staten		-108 000
Summa	17 315 466	-133 000

Tabell 2 Kristdemokraternas förslag till anslag för 2019 till 2021 uttryckt som avvikelse gentemot regeringens förslag

Miljoner kronor

Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning	Avvikelse från regeringen (KD)		
	2019	2020	2021
1:10 Bidragsfastigheter	-25	-50	-50
<i>Nya anslag</i>			
1:20 Lönekostnader i staten	-108	-80	-84
Nedsatt rikthyra i Stockholms innerstad		-169	-220
Summa	-133	-299	-354

Kristdemokraternas ekonomiska politik grundar sig på social marknadsekonomi. Det är i en fri marknadsekonomi som resurser fördelas mest effektivt och som ekonomin växer. Men som kristdemokrater strävar vi inte bara efter det effektiva samhället, utan också det mest mänskliga samhället. Därför behöver marknadsekonomi kompletteras

med en social dimension där förvaltarskap, solidaritet och etik får en tydligare plats i den ekonomiska politiken. En väl fungerande marknadsekonomi förutsätter en effektiv konkurrens, stabila institutioner och etiskt handlande.

En central del av den kristdemokratiska ideologin är förvaltarshipsprincipen som pekar på människans personliga ansvar för sig själv, sina medmänniskor, efterkommande generationer samt den fysiska livsmiljön. Att förvalta de ekonomiska tillgångar som finns tillgängliga på ett långsiktigt och klokt sätt är grunden för god samhällsekonomi och god privatekonomi. Att förvalta innebär inte något passivt bevarande, utan handlar om att på ett ansvarsfullt sätt ta hand om och förädla de tillgångar vi har. All form av kortsiktigt överutnyttjande av miljön och andra resurser försämrar möjligheterna till långsiktig tillväxt och en hållbar ekonomisk utveckling.

Den fria marknadsekonomi är en självklar utgångspunkt, men det innebär inte att en marknad kan existera i ett vakuum. En marknadsekonomi behöver ordning och regler för att kunna fungera bra. En sådan ordning uppstår inte spontant utan måste grundas på etiska principer och grundläggande värden. Hederlighet och personligt ansvarstagande är viktiga fundament som förbättrar ekonomins funktionssätt genom att det sänker transaktionskostnader och leder till ökad effektivitet. Den kristna etiken spelar därför en avgörande roll för en god utveckling av samhällsekonomi och för en väl fungerande finansförvaltning.

Politikens uppgift är att ta tillvara det gemensamma bästa och värna medborgarnas intresse. Lagstiftning och reglering kring finansmarknaden behöver därför ha ett tydligt medborgarperspektiv. Särskilt viktigt är det att hänsyn tas till dem som befinner sig i utsatta situationer, exempelvis de som riskerar att bli överskuldssatta. Den statliga förvaltnings- och arbetsgivarpolitiken ska bedrivas på ett effektivt och kvalitetsinriktat sätt där kompetensnivån säkerställs och staten föregår som gott exempel gentemot andra organisationer och arbetsgivare.

Bredare välfärdsmått

En central del i den ekonomiska politiken är förstås vad man väljer att mäta och vilka nyckeltal man använder sig av. Det som mäts blir också oftare föremål för agerande. Det samhällsekonomiska målet ska vara att skapa en till alla delar god livsmiljö för människorna.

BNP-måttet och andra ekonomiska mått är helt centrala för att följa utvecklingen och få ramar för vad som är ekonomiskt möjligt. Ett mått som BNP exkluderar dock faktorer som enligt forskningen är avgörande för vårt välbefinnande, såsom relationer, trygghet, hälsa, livsmiljö och inflytande. Genom indikatorer och index som ger bättre kunskaper om människors livskvalitet förbättras möjligheterna att analysera hur politiska åtgärder kan påverka. Skillnaden mellan olika gruppers livskvalitet kan följas på ett bättre sätt och livskvalitetsindex kan också bidra till att mer svårgripbara aspekter av samhällslivet kan belysas.

Alliansregeringen tillsatte en utredning för att kartlägga, analysera samt föreslå kompletterande mått till BNP. Utredningen lämnade sitt slutbetänkande i maj 2015 och föreslog att livskvalitet i officiellt perspektiv ska spegla medborgarnas handlingsfrihet som ska mätas och redovisas utifrån tio komponenter. Bland komponenterna finns hälsa, sysselsättning, sociala relationer och livsmiljö.

Det är bra att regeringen nu, bland annat med utgångspunkt i utredningen, har börjat redovisa enligt ett ramverk för välstånd, inkluderande ekonomiska, miljömässiga och

sociala indikatorer. På så sätt kan utvecklingen av livskvaliteten bättre följas. Dock har regeringen i sitt förslag i för liten utsträckning betonat uppföljning av människors subjektiva livskvalitet, vilket är ett etablerat sätt att mäta livskvalitet som utgår från den enskilde. Därtill tar regeringens ramverk och de indikatorer som väljs för lite hänsyn till goda relationers betydelse för livskvaliteten, trots att detta är helt centralt när människor själva pekar ut faktorer som säkrar god livskvalitet och trots att ensamhet är ett stort hot mot exempelvis hälsa. Regeringens redovisning behöver därför kompletteras med fler mått och indikatorer på hur relationerna i samhället utvecklas, exempelvis genom att följa självupplevd ensamhet och den självskattade kvaliteten i nära relationer.

Offentliga arbetsgivare bör visa vägen

De statliga myndigheterna bör i sin verksamhet utgöra föredömen för andra organisationer när det kommer till exempelvis frågor om lönebildning och integration. Därför tycker vi att de myndigheter som lokaliseras i Stockholmsområdet, vilket är flertalet, bör välja lägen utanför Stockholms innerstad. Ytterstadsområden bör i en sådan bedömning vara förstahandsalternativet eftersom hyresnivån är lägre, men också för att det bidrar till jobb och en mer dynamisk stadsmiljö, inte minst på grund av den kringsservice som då kan växa fram. På så sätt kan en flytt av offentlig förvaltning bidra till fler arbetstillfällen och till att höja statusen på stadsdelar som präglas av utanförskap, samtidigt som möjligheten att bibehålla kompetens är stor. Även lokalisering av myndigheter till andra delar av landet än storstadsområdena kan ha en regionalpolitiskt positiv effekt i ett längre perspektiv och bör därför prövas i större omfattning än idag, framför allt när det gäller nyetableringar av myndigheter. Samtidigt kan flyttar av befintliga myndigheter orsaka fleråriga kompetenstapp för myndighetsverksamheten. Kristdemokraterna anser att det är viktigt att myndigheterna nu utvärderar lokaliseringsfrågan och fullföljer riksdagens beslut.

Vi bedömer att det på sikt finns möjlighet att göra besparingar på myndigheternas lokalkostnader, särskilt för de myndigheter som är lokaliserade i Stockholms innerstad. Därför vill vi reducera rikthyran från 2020 och framåt. Detta både skapar en besparing i statsbudgeten och ökar drivkrafterna för myndigheter att lokalisera sin verksamhet till andra delar av Stockholm eller andra delar av Sverige. Besparingen beräknas vara 169 miljoner 2020 och 220 miljoner år 2021.

För att tydliggöra för den enskilda löntagaren hur mycket skatt och sociala avgifter han eller hon betalar in, bör arbetsgivaravgifterna anges på lönebeskedet. Uppgifterna bör omfatta såväl de lagstadgade avgifterna som de avgifter som avtalats med de fackliga organisationerna, så kallade avtalsförsäkringar och avtalspensioner. Vissa arbetsgivare inom både privat och offentlig sektor redovisar detta redan i dag, men de flesta löntagare får inte denna information. Även i detta sammanhang borde den offentliga sektorn föregå med gott exempel och snarast synliggöra skatter och avgifter på lönebeskedet.

Övriga anslagsförändringar

Kristdemokraterna återställer löneskatten för personer över 65 år till den nivå som gällde under alliansregeringen. Satsningen innebär en sänkning av socialavgifterna med 6,15 procentenheter, vilket motsvarar 70 miljoner i minskade intäkter för staten år 2019,

30 miljoner år 2020 och 20 miljoner år 2021. Utgiften redovisas på ett nytt anslag under detta utgiftsområde.

Med anledning av principerna i övergångsbudgeten ökas anslag 1:10 Bidragsfastigheter med 25 miljoner kronor 2019 (samt 50 miljoner kronor år 2020 och 2021) jämfört med aviserad summa i budgetpropositionen för 2018. Kristdemokraterna minskar därför anslaget 1:10 med lika mycket för att återställa effekterna av dessa principer.

Kristdemokraterna inför en skatt på avfallsförbränning på 100 kr per ton förbränt avfall. Vi slopar också nedsättningen av koldioxidskatten för dieselbränsle i gruvindustriell verksamhet. Båda dessa förändringar innebär en utgiftsminskande effekt på utgiftsområde 2. Kristdemokraterna gör en återbetalning av koldioxidskatt på 1,5 kronor per liter på dieselbränsle i jordbrukssektorn, vilket på detta utgiftsområde innebär ökade utgifter om 5 miljoner kronor 2019 och 10 miljoner kronor år 2020 och 2021.

Jakob Forssmed (KD)

Camilla Brodin (KD)

Sofia Damm (KD)

Magnus Oscarsson (KD)

Larry Söder (KD)

Christian Carlsson (KD)

Hampus Hagman (KD)

Kjell-Arne Ottosson (KD)

Magnus Jacobsson (KD)